

РЕШЕНИЕ

№ 25127

гр. София, 22.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

**ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова
София Тодорова**

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **3593** по описа за **2026** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба от Агенция пътна инфраструктура /АПИ/, представляван от председателя на управителния съвет, чрез пълномощника юрк. Д., срещу Решение № 473/10.02.2026 г., постановено по н.а.х.д. № 12836/2025 г. на СРС, 147-ми състав, с което е отменен електронен фиш № [ЕГН]/24.05.2022 г., издаден от АПИ, с което на ответника по касация „Шагери“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, е наложена имуществена санкция в размер на 2 500,00 лв. за нарушения на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, като излага мотиви за неправилност и незаконосъобразност. Моли за отмяна на решението на СРС и отмяна на оспорения ЕФ.

В съдебно заседание се представлява от юрк. Б., който поддържа жалбата. Счита решението на СРС за неправилно, постановено в противоречие с материалния закон. Моли за неговата отмяна. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, не се представлява в съдебно заседание и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и правилност на решението.

Административна съд С.-град, IX-ти касационен състав, след като прецени допустимостта на

жалбата и обсъди направените в нея възражения, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение, съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че на 24.05.2022 г. товарен автомобил марка М., с рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 18000 кг, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 5, собственост на „Шагери“ ЕООД, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44 000 кг се движело по път А-2 /км.6+804/, който път бил включен в обхвата на платената пътна мрежа. На посочената дата и час стационарна контролна точка 20142, разположена на път А-2 /км.6+804/, заснела посоченото превозно средство, като било отчетено, че за него частично не е заплатена пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата - за превозното средство има тол декларация за преминаването, но с по-малка категория.

Нарушението било установено с устройство, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, намиращо се на път А-2 км 6+804.

За нарушението е направен снимков материал, въз основа на който на дружеството „Шагери“ ЕООД бил издаден от АПИ електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено с от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП № [ЕГН]. С електронен фиш, на основание чл. 10б, ал. 5 от ЗП, на дружеството е определено да заплати такса в размер на 133 лв.

Направена е проверка относно собствеността на ППС, от която е установено, че същото е собственост на „Шагери“ ЕООД.

ЕФ е връчен на представител на жалбоподателя на 18.07.2025 г.

Пред СРС не са събрани гласни доказателства и не са разпитани свидетели.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното Решение № 473/10.02.2026 г., постановено по н.а.х.д. № 12836/2025 г., с което е отменил ЕФ за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено с електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП № [ЕГН], издаден АПИ, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, във вр. с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, на „Шагери“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 лв., за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП. Мотивите на СРС за отмяна на оспорения електронен фиш са свързани с това, че органа няма компетентност, за нарушение по чл. 179, ал.3б ЗДвП, да издава ЕФ, ако нарушението е извършено преди датата на изменението на чл. 189ж, ал.1 ЗДвП, 13.02.2024 г., а е следвало да издаде АУАН.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е Решение № 473/10.02.2026 г., постановено по н.а.х.д. № 12836/2025 г., с което СРС е отменил ЕФ за налагане на имуществена санкция за нарушение, установено с от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП № [ЕГН]/24.05.2022, издаден АПИ, с който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3, във вр. с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, на „Шагери“ ЕООД, за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 лв.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно, поради

следните съображения.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от АПИ, допустима жалба.

Настоящият касационен състав счита, че са правилни изводите на районния съд относно несъответствието на издадения електронен фиш, с процесуалните правила за неговото издаване.

Правилно СРС е приел, че в хода на проведеното административно-наказателно производство са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съдът е констатирал, че не е спазена процедурата, предвидена в закона, за ангажиране административнонаказателната отговорност на „Шагери“ ЕООД. Правилно въззивния съд е приел, че ангажирането на отговорността на нарушителя по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, с издаване на ЕФ при условията на чл. 189ж от ЗДвП /в сила към датата на нарушението и датата на издаване на електронния фиш/ е недопустимо, защото разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП ясно регламентира, че единствено при осъществяване състава на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, когато нарушението е установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Следователно отклонение от общото правило за протичане на административнонаказателното производство, чрез издаване на АУАН и НП е предвидено само при констатирано нарушение по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и при констатирано нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП.

СРС е посочил в допълнение, че формулираното в електронния фиш административнонаказателно обвинение не съответства на сочената за нарушена материална разпоредба по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, липсва конкретно и ясно отразяване на всички елементи от състава на нарушението и на обстоятелствата, относими към неговото извършване, което е ограничило правото на наказаното лице да разбере в пълнота фактическите предели на вмененото му нарушение, като узнае в какво точно е обвинен.

Съгласно разпоредбата на чл. 189е, ал. 1 и 2 от ЗДвП, съгласно която актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3-3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3-3б и чл. 167а, съобразно тяхната компетентност, като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3-3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта. От така посочената разпоредба тава ясно, че за

административни нарушения по чл. 179, ал. 3-3в ЗДвП, се съставят актове за установяване на административни нарушения, а също и компетентността на органите, които ги съставят.

В текста на нормата на чл. 167а, ал. 1, ал. 2 и ал. 4 от ЗДвП, ясно са уредени правата и задълженията на АПИ при осъществяване на контрол върху заплащането на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП, чрез електронната система за събиране на пътни такси, както и действията по изпълнение на функциите по този закон на определените от председателя на управителния съвет на АПИ длъжностни лица, сред които и да „съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения и връчват електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3-3в, както и задълженията на АПИ да създава и поддържа информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3-3в. Цитираните разпоредби не уреждат процедурата по издаване на АУАН и на ЕФ, както и хипотезите, при които се съставят актове за установяване на административни нарушения и електронни фишове. Ето защо, тези норми не могат да игнорират нормите за административнонаказателната отговорност или да ги заместят и допълват. Разпоредбата на чл. 46, ал. 3 от Закона за нормативните актове /ЗНА/ категорично забранява да се обосновава наказателна, административна или дисциплинарна отговорност, чрез тълкуване на нормите в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България, както и при непълна норма, за неуредените от него случаи да се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта.

Законодателят ясно и категорично е предвидил с един и същи закон, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на АУАН, а за друго, също така конкретно посочено нарушение може да се състави ЕФ. При това положение е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредба, предвиждаща административнонаказателна отговорност с аргументи от съдържанието на норми, уреждащи правомощията на държавни органи. Не може да обоснове съставянето на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б и препратката за влизане в сила на електронните фишове, съдържаща се в чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП, след като в ал. 1 на нормата не е предвидена възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3б ЗДвП. След като цели административнонаказателна репресия, законодателят следва да бъде ясен, конкретен и точен при създаването на правните норми.

Не са налице твърдените от касатора нарушения, допуснати от СРС при тълкуването и прилагането на закона. Поради това, правилни са изводите на СРС, че е налице нарушение на процесуалните правила при издаването на процесния ЕФ.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. чл. 209, т. 1 и т. 2 от АПК.

На жалбоподателят не се дължат разноски, предвид изхода на делото.

Ответникът не претендира такива.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, IX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 473/10.02.2026 г., постановено по н.а.х.д. № 12836/2025 г. на СРС, 147-ми състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.